13.XI.2019r.

Ga 3, 6-14

6 W taki sam sposób Abraham uwierzył Bogu, i to mu policzono za sprawiedliwość (Rdz 15,6). 7 Zrozumiejcie zatem, że ci, którzy polegają na wierze, ci są synami Abrahama. 8 I stąd Pismo widząc, że w przyszłości Bóg dzięki wierze będzie dawał poganom usprawiedliwienie, już Abrahamowi oznajmiło tę radosną nowinę: W tobie będą błogosławione wszystkie narody (Rdz 12,3; 18,18). 9 I dlatego ci, którzy żyją dzięki wierze, mają uczestnictwo w błogosławieństwie wraz z Abrahamem, który dał posłuch wierze. 10 Natomiast na tych wszystkich, którzy polegają na uczynkach wymaganych przez Prawo, ciąży przekleństwo. Napisane jest bowiem: Przeklęty każdy, kto nie wypełnia wytrwale wszystkiego, co nakazuje wykonać Księga Prawa. 11 A że w Prawie nikt nie osiąga usprawiedliwienia przed Bogiem, wynika stąd, że sprawiedliwy żyć będzie dzięki wierze (Ha 2,4 [= Rz 1,17; Hbr 10,38]). 12 Prawo zaś nie uwzględnia wiary, lecz [mówi]: Kto wypełnia przepisy, dzięki nim żyć będzie (Pwt 27,26 LXX).13 Z tego przekleństwa Prawa Chrystus nas wykupił – stawszy się za nas przekleństwem, bo napisane jest: Przeklęty każdy, którego powieszono na drzewie (Pwt 21,23) – 14 aby błogosławieństwo Abrahama stało się w Chrystusie Jezusie udziałem pogan i abyśmy przez wiarę otrzymali obiecanego Ducha.

<u>Czytać i rozumieć:</u>

6–9. Wielokrotnie wystawiana na próbę wiara Abrahama była jego stałą postawą życiową. Tak więc nie fizyczne pochodzenie od tego Patriarchy, lecz tożsamość postawy duchowej rozstrzyga o prawdziwym synostwie. Tymczasem życie dzięki wierze i życie na podstawie uczynków wymaganych przez Prawo (Rz 4,16) wzajemnie się wyłączają (por. 3,12). Postawa zaś Abrahama nie była tylko jego osobistą własnością, lecz przewidzianym w Bożych planach źródłem błogosławieństwa dla narodów pogańskich w dalekiej przyszłości epoki mesjańskiej. Epoka ta dla Galatów już jest rzeczywistością, skoro doznają w sobie skutków tego błogosławieństwa, o ile tylko – naśladując postawę Abrahama – dają posłuch Ewangelii Chrystusa, zapowiedzianego przez Prawo.

Stwierdziwszy fakt obiecanego przez Pismo Święte błogosławieństwa Apostoł przechodzi do strony negatywnej argumentacji: Galatom wracającym do niewoli Prawa grozi przekleństwo.

10. W przeciwieństwie do postawy Abrahama wobec Boga, która naśladowcom zapewnia udział w Jego błogosławieństwie, ci, którzy usiłują w Prawie znaleźć usprawiedliwienie, podlegają przekleństwu. Paradoksalne to stwierdzenie, że za wierność Prawu spotyka człowieka przekleństwo, poparte nadto cytatem z Pisma, należy tłumaczyć nie tyle tym, że warunek wypełnienia pozostał nie spełniony – jak to wykazały dzieje Izraela – lecz błędną postawą człowieka. Szukający na tej drodze usprawiedliwienia faktycznie odrzucają łaskę, a chcą chełpić się tylko z własnych osiągnięć.

11–12. Cytat z Proroka, nieco zmodyfikowany w swym brzmieniu w stosunku do tekstu hebrajskiego, pod piórem Apostoła ma sens następujący: tylko ufne poddanie się Bożym obietnicom i zamysłom zapewnia Bożą pomoc, w tym wypadku – zbawienie w Chrystusie. Istotnie Tora nie stawiała wiary jako wymagania życiodajnego w swych następstwach. Żądając zaś wykonania nakazu, obdarzała

doczesną, określoną nagrodą, o czym mówi Kpł 18,5. Było nią poczucie zadowolenia z wykonanego czynu. Taka postawa nie wymagała wiary jako wstępnego warunku. Natomiast heroiczna wiara Abrahama nie zawierała – po ludzku mówiąc – żadnego zadowolenia, lecz samo ryzyko.
13. Dochodzi do głosu moment pozytywny: od przekleństwa wprowadzonego przez Prawo wykupił nas Chrystus, gdyż ten akt uwolnienia nas wiele Go kosztował. Obraz ten został zaczerpnięty ze stosunków społecznych w starożytności: jest nim wykup niewolnika w celu uzyskania przez niego wolności. Ceną wykupu u Chrystusa jest to, iż stał się za nas przekleństwem. Wyrażenie równie szokujące jak 2 Kor 5,21: Chrystus stał się przekleństwem, tzn. przedmiotem przekleństwa ze strony Prawa, a stał się na zasadzie dobrowolnie podjętej solidarności z ludzkością obarczoną grzechem i przekleństwem. Tora niejako skazała na śmierć Chrystusa zamiast nas (por. Rz 8,3n). Jako podtekst rysuje się nam tutaj postać Sługi Jahwe, zwłaszcza Iz 53.4n.
14. Gdy przez śmierć Chrystusa niejako wyczerpało się przekleństwo rzucone przez Prawo na grzechy ludzkości, zapowiedziane Abrahamowi błogosławieństwo mogło już stać się udziałem tych spośród pogan, którzy za pośrednictwem wiary w Mesjasza-Jezusa i naśladując Abrahama już są zdolni do otrzymania obiecanego Ducha. O tym por. Rz 8,2–10.

Medytacja Słowa:
Patronem naszego oczekiwania na Boga jest ojciec naszej wiary - Abraham. Co Pan Bóg zrobił, żeby Abraham Go oczekiwał? - Otóż Pan Bóg wykorzenił go. Pierwsze Boże wezwanie w ramach biblijnego objawienia brzmi: „Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej i z domu twojego ojca do kraju, który ci ukażę" (Rdz 12, 1). I Abraham, zakorzeniony w swym ojczystym Charanie, niedaleko Ur chaldejskiego, posłuchał Boga. A kiedy wyruszy ze swoich ojczystych stron, kiedy zostanie ogołocony i nie będzie już miał oparcia, będzie zmuszony wsłuchiwać się w Słowo Boże. Tym samym będzie wzrastała jego wiara, bo Abraham zacznie coraz bardziej opierać się na woli Boga, zacznie pytać o to, czego On od niego oczekuje. W taki sposób rodzi się w historii ludzkości nowe zjawisko - zjawisko wiary chrześcijańskiej; zjawisko zaistniałe w wyniku osobowego wezwania Boga i egzystencjalnego ogołocenia człowieka.

Sugestie do kontemplacji:

Tak będzie i w twoim życiu, ponieważ Bóg, kochając ciebie, będzie chciał postawić cię nieraz w sytuacji trudnej. Dozwoli czy spowoduje, że będzie ci z czymś bardzo źle, bardzo trudno, że nie będziesz sobie z czymś radził - żebyś zaczął oczekiwać Jego przyjścia, żebyś Go pragnął. Uniemożliwi ci to trwanie w marazmie religijnym. Próba wiary, z którą się wtedy zetkniesz, zmusi cię do polaryzacji - albo nie odpowiesz na oczekiwania Boga i zaczniesz się cofać w wierze, albo jak Abraham podejmiesz decyzję o pójściu za Nim w ciemnościach zawierzenia i wtedy wzrośnie w tobie wiara, wzrośnie w tobie głód Chrystusa i Jego Odkupienia, głód łaski. Na miarę tego głodu Duch Święty będzie mógł zstępować do twojego serca.